

Sygn. akt: XU-413/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 13 maja 2014r. we W.

sprawy z odwołania **B. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 09 maja 2013r. znak: (...)

i z dnia 09 maja 2013r. znak: (...)

w sprawie **B. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawczyni B. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 16 kwietnia 2013r. do 30 kwietnia 2013r.

Sygn. akt X U 413/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni B. M. wniosła odwołanie od dwóch decyzji strony pozwanej z dnia 09 maja 2013 r. odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego od dnia 16 kwietnia 2013r. do 17 kwietnia 2013r. i od dnia 18 kwietnia 2013r. do 30 kwietnia 2013r. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że wezwanie na badanie do lekarza orzecznika ZUS wyznaczone na dzień 15 kwietnia 2013r. odebrała w dniu 17 kwietnia 2013r.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu wskazała, że stosownie do treści art. 59 ustawy zasiłkowej prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Kontrolę wykonują lekarze orzecznicy ZUS. W razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie. Wnioskodawczyni stała się niezdolna do pracy i otrzymała zwolnienie lekarskie na okres od 24 marca 2013 r. do 17 kwietnia 2013 r.

Strona pozwana podniosła, że wnioskodawczyni nie zgłosiła się w dniu 15 kwietnia 2013 r. na badanie lekarskie do Lekarza Orzecznika ZUS, w ten sposób uniemożliwiła przeprowadzenie oceny zasadności leczenia w ramach zwolnienia lekarskiego. W dniu 10 kwietnia 2013r. pozostawiono w skrzynce awizo traktuje się jako termin doręczenia

wezwania na badanie. Tym samym w świetle powyższej regulacji prawnej zaświadczenie lekarskie straciło ważność i zaskarżoną decyzją z dnia 09 maja 2013r. odmówiono wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego od dnia 16 kwietnia 2013r. do 17 kwietnia 2013 r.

Powodem odmowy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 18 kwietnia 2013r. do 30 kwietnia 2013r. jest art. 7 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Tytuł ubezpieczenia chorobowego wnioskodawczyni ustalił z dniem 31 marca 2013r., a ponowna niezdolność do pracy powstała w dniu 18 marca 2013r., a więc po upływie 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. M. z zawodu technik ekonomista, do dnia 31 marca 2013r. była zatrudniona w Sp. z o.o. (...) na stanowisku kierownika działu kadr i płac. Od dnia 04 marca 2013 r., przebywała na zwolnieniu lekarskim z powodu niezdolności do pracy. Strona pozwana podjęła decyzję o dokonaniu kontroli zasadności wystawionego kolejnego zwolnienia lekarskiego na okres od dnia 24 marca 2013 r. do dnia 17 kwietnia 2013 r.

Strona pozwana wezwała wnioskodawczynię listem poleconym na adres jej zamieszkania w K., ul. (...) na badanie lekarskie wyznaczając termin na dzień 14 kwietnia 2013 r. Wnioskodawczyni nie odebrała przesyłki w dniu, w którym próbowano jej ją doręczyć za pośrednictwem urzędu pocztowego tj. w dniu 10 kwietnia 2013r. W związku z tym zawiadomienie o konieczności jej odebrania w terminie 14 dni pozostawiono w skrzynce pocztowej w dniu 10 kwietnia 2013r. W dniu 17 kwietnia 2013r. wnioskodawczyni odebrała wezwanie na badanie. W związku z czym, nie stawiała się na wskazane badanie w dniu 15 kwietnia 2013r. W dniu 17 kwietnia 2013r. wnioskodawczyni pismem poinformowała stronę pozwaną iż powodem nie zgłoszenia się na wyznaczone na dzień 15 kwietnia 2013r. badanie było odebranie wezwania po wyznaczonym terminie. Organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego od dnia 16 kwietnia 2013r. do 17 kwietnia 2013 r. ponieważ wnioskodawczyni nie zgłosiła się na badanie i tym samym uniemożliwiła przeprowadzenie oceny zasadności leczenia w ramach tego zwolnienia lekarskiego. Wnioskodawczyni wezwanie na badanie odebrała dopiero w dniu 17 kwietnia 2013r. a więc po terminie wyznaczonego badania. Wnioskodawczyni przedłożyła kolejne zwolnienie lekarskie na okres od 18 kwietnia 2013r. do 30 kwietnia 2013r. Strona pozwana odmówiła prawa do zasiłku chorobowego za ten okres, gdyż niezdolność do pracy powstała po upływie 14 dni od ustania ubezpieczenia chorobowego.

Dowód: 1) akta zasiłkowe ZUS-u.

2) przesłuchanie wnioskodawczyni - k. 11 as.

Postanowieniem z dnia 26 września 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych chirurga internisty i neurologa na okoliczność ustalenia czy w okresie od 16 kwietnia 2013r. do 30 kwietnia 2013r. wnioskodawczyni była niezdolna do pracy i czy zasadne było wystawione za ten okres zwolnienie lekarskie.

W wydanej w dniu 25 listopada 2013r. opinii biegli sądowi rozpoznali u wnioskodawczyni min. zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa, nadciśnienie tętnicze i uznali, że w dniu 16 kwietnia 2013r. wnioskodawczyni nie była niezdolna do pracy. Zdaniem biegłych powodem udzielanych zwolnień lekarskich było schorzenie psychiczne i zachodziła konieczność wydania opinii przez biegłych sądowych psychiatrę i psychologa.

Dowód: 1) opinia biegłych sądowych z 25.11.2013r. – k. 35 as.

2) dokumentacja medyczna dot. leczenia wnioskodawczyni – k. 23-34

as.

W wydanej w dniu 31 stycznia 2014r. opinii biegli sądowi rozpoznali u wnioskodawczyni min. przebyte zaburzenia adaptacyjne i lekowe i uznali, że w okresie od 16 kwietnia 2013r. do 30 kwietnia 2013r. wnioskodawczyni była niezdolna do pracy.

Dowód: opinia biegłych sądowych z 31.01.2014r. – k. 48 as.

Strony nie wniosły zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni było uzasadnione.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 77 poz. 512) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Na równi z niezdolnością do pracy z powodu choroby traktuje się niemożność wykonywania pracy:

1) w wyniku decyzji wydanej przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

2) z powodu przebywania w:

a) stacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego w celu leczenia uzależnienia alkoholowego,

b) stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej w celu leczenia uzależnienia od środków odurzających lub substancji psychotropowych;

3) wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów.

Dyspozycja art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz. U. z 2010 r. Nr 77 poz. 512), daje możliwość i określa zasady kontrolowania prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Strona pozwana korzystając z powołanego przepisu wyznaczyła kontrolne badanie lekarskie celem zbadania zasadności wystawionego zaświadczenia o niezdolności do pracy na dzień 15 kwietnia 2013r. Jak wykazało przeprowadzone przed Sądem postępowanie wezwanie na wyznaczone badanie lekarskie strona pozwana wysłała na adres zamieszkania wnioskodawczyni. Przesyłka nie została wnioskodawczyni doręczona, w związku z tym pozostawiono zawiadomienie o konieczności jej odebrania w urzędzie pocztowym w terminie 14 dni. Wnioskodawczyni przesyłkę odebrała w dniu 17 kwietnia 2013r. Wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim do 30 kwietnia 2013r. i w tym czasie nie była poddawana kontroli zasadności korzystania z (...). W tym miejscu Sąd z urzędu zauważa, że przesyłka została odebrana przez wnioskodawczynię w dniu 17 kwietnia 2013r., a więc po terminie wyznaczonego badania. Niewątpliwie wezwanie to byłoby spóźnione i wnioskodawczyni nie mogła stawić się na wyznaczone na dzień 15 kwietnia 2013r. badanie. Strona pozwana nie może utożsamiać fakt pozostawienia zawiadomienia o konieczności odebrania przesyłki w terminie 14 dni w urzędzie pocztowym z jej doręczeniem. Takie stanowisko nie znajduje uzasadnienia w żadnym przepisie k.p.a. dotyczącym doręczeń.

Doręczenia normuje dział I, rozdział 8 Kpa. Stosownie do zamieszczonego tam art. 44 § 1 pkt 1 wynika, że w przypadku niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 tj. adresatowi lub dorosłemu domownikowi operator pocztowy przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zgodnie z § 4 doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Zdaniem Sądu strona pozwana nie zawiadomiła skutecznie wnioskodawczyni o wyznaczonym na dzień 15 kwietnia 2013r. badaniu przez lekarza orzecznika ZUS. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie wnioskodawczyni nie została prawidłowo i skutecznie zawiadomiona o terminie badania wyznaczonego na dzień 15 kwietnia 2013r. W tym zakresie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom wnioskodawczyni.

Strona pozwana wyznaczając wnioskodawczyni badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS miała na względzie dokonanie oceny zasadności wystawionego na okres od 24 marca 2013r. do 17 kwietnia 2013r. zwolnienia lekarskiego i ustalenie czy istotnie wnioskodawczyni w tym okresie była niezdolna do pracy. Wnioskodawczyni przebywała na dalszym zwolnieniu lekarskim do 30 kwietnia 2013r. i nie zostało zakwestionowane wystawione na późniejszy okres niezdolności do pracy zwolnienie lekarskie. Wnioskodawczyni nie była ponownie wzywana na badanie do lekarza orzecznika ZUS.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do twierdzenia, że wnioskodawczyni w okresie od 16 kwietnia 2013r. do 30 kwietnia 2013r. była niezdolna do pracy. Okoliczność tę potwierdzili w wydanej w dniu 31 stycznia 2014r. biegli sądowi psycholog i psychiatra. Zdaniem Sądu opinia biegłych sądowych zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawczyni. Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczyni. Stanowisko biegłych nie stoi w sprzeczności z wydaną w dniu 25 listopada 2013r. opinią biegłych internisty i neurologa, gdyż powodem orzekania o niezdolności do pracy za w/w okresy było schorzenie psychiatryczne.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu wydana w sprawie opinia biegłych sądowych psychiatry i psychologa jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczyni i Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Z tych względów Sąd uznał, że w okresie od 16 kwietnia 2013r. do 30 kwietnia 2013r. wnioskodawczyni była niezdolna do pracy i zasadne były wystawione za ten okres zwolnienia lekarskie.

W związku z powyższym Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżone decyzje strony pozwanej i przyznał wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 16 kwietnia 2013r. do 30 kwietnia 2013 r.

Tym samym, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.